

SENIORIKUULUMISIA-EXTRA 2/2012

MATKAKERTOMUS

BILBAO JA SAN SEBASTIAN 3.10.2012 – 10.10.2012

Matkalle lähti 21 pariskuntaa Kalle-Pekka Sävelkoski ryhmänjohtajana. Lufthansa kiitti ja toivotti turvallista matkaa perunaleipäsämpylän ja kahvin kera. Bilbaossa meitä oli vastassa Katja Näsänen AK-Matkojen järjestämänä matkaoppaana ja komensi heti aluksi pitämään bussissa turvavöitä kiinni, se kun on maan säädösten mukaista. Hotellille ajettaessa valittiin lauantain lounasruoat ja saatiin neuvoja mm. pintzujen ja txakolin oikeasta nauttimistavasta.

Illalla nautittiin yhteinen päivällinen ja availtiin lauluääniä Juslénin Erkin johdolla.

Laulaminen teekkarityyliin jatkui sitten kaikilla yhteisillä aterioilla itseämme toistamatta.

Matkan yksi päätarkoitus oli tutustua Baskimaan historiaan, kulttuuriin ja viinitarjontaan. Nykyiset kolme baskialuetta ovat olleet asuttuina noin kymmenen tuhatta vuotta. Baskien euskaran kieltä puhuu nykyisin noin puoli miljoonaa. Kielen käyttö on kasvussa. Bilbao eli paikallisesti Bilbo tarkoittaa ”joen molemmin puolin”. Joki on Nervion.

Nervion-joen ylittää lähempänä merta erikoinen ja harvinainen teräsristikkosilta. Kahden lomakaupungin (Getxo ja Portugalete) välille joen yli piti saada silta lomailijoiden tarpeisiin. Arkkitehti Palazcion suunnittelema siro, korkea, hiljainen ja nopea v. 1893 valmistunut 164 m pitkä Vizcaya-silta on jatkuvassa käytössä. Autot viedään sukkulassa kahdeksassa minuutissa joen yli 6 eurolla. Jalankulkijat nostetaan yläsillalle hisseillä 50 m korkeuteen.

Matkan päähoukutin taisi olla tutustuminen Guggenheim-museoon. Rakennus on hengästyttävä, mutta nähdyt näyttelyt olivat usealle pettymys. Monen kommentti oli, että monumentaaliset kohteet ovat kaupungeille tärkeitä, mutta vastaavaa Guggenheimia ei Helsinki tarvitse. Bilbaossa kävijämäärät kuuluivat olevan laskussa.

Kaupungilla Bilbaossa moni kiinnitti huomiota asukkaiden nopearytmiseen käyntiin. Meikäläisten loikkiminen ei ole yhtä joutuisaa. Kokeilin itse. Ihmiset ovat solakoita, karkkihyllyt ovat minimaalisia, kadut tosi siistejä eikä näy nuorisjoukkoja pullojen kanssa. Illallakin oli kaduilla turvallinen olo. Bilbaon kaupunki on kallis paikka, kun ajattelee 80%:lla olevan 800 €/kk keskiansion riittävyttä. Yhtälö ei oikein toimi, vielä kun huomaa kuinka hyvinvoivan vaikutuksen asukkaat antoivat. Toki kaikkien palkansaajien keskipalkka on jo 1200 €/kk. Perusopetuksessa tarvittavat kirjat ja eväät on itse kustannettava, jatko-opinnoille ei ole opintotukia ja yliopistot ovat maksullisia. Eläkeikä on 65v ja äitiysloma 4 kk.

Kävimme eri päivinä kolmella viinitilalla. Ensin Bakion lähellä katsomassa txakolin valmistusta Doniene Corrondona -tilalla. Vieressä kuvat

Hondarrabi Zuri -rypäleen taimesta ja maistajaisista. Viinin laatu ei kovin monia vakuuttanut.

Seuraavana oli vuorossa Riojan alueella Marques de Riscal viinitila, joka oli jo teollisuutta ja tuotteen laatu taattua. Riojassa 64 000 ha:n alueella tehdään tarkkaan valvottuja erilaisia viinilaatuja sen mukaan, miten korkealla rinteessä viiniköynnökset kasvavat.

Tämä viinitila oli tilannut kanadalaiselta

”Guggenheim -arkkitehdilta” Frank Gehryltä hotellirakennuksen. Sama tyyli toistuu tässä, mutta eri värityksellä katteen titaanilevytyksessä.

Matka jatkui San Sebastianin lomakaupunkiin lähempänä Pyreneitä ja Ranskaa. Matkalla sinne pysähdyimme Zarautzin kaupungissa ja tutustuimme laadukkaamman txakoli-viinin valmistukseen Talai-Berri tilalla. Kullakin viinimatalla nautimme lounaat paikallisissa ravintoloissa.

Donostia – San Sebastian (v. 1014) on kalastajakylästä kehittynyt lomakaupunki ja arkkitehtuuriltaan lähempänä ihmisen mittoja kuin Bilbao. Kuningasperheen lomailun jälkeen 100 v sitten kaupunki on kasvanut ja kehittynyt lomakaupunkina, tosin ilman kasinoita, jotka kiellettiin 1900-luvun alussa. ETA on täältä lähtöisin, mutta sen toiminta on hiljentynyt päätekijöiden odotellessa tuomioitaan. Kaupunki on myös pintzujen alkulähde ja sen ravintoloilla on eniten maailmassa Michelin -tähtiä.

Kiertoajelulla hämmästelimme Eduardo de Chillidan ”Tuulikampa” -veistosta ja vuoriksi noussutta entistä merenpohjaa. Katselimme kaupunkia korkealta vuorelta, kiertelimme uudella alueella ja tutustuimme vanhaan kaupunkiin (Parte Vieja). Retkeläiset viettivät kukin omaan tahtiin pari viimeistä päivää kaupungissa.

Päätösillallinen oli ruuan ja viinin osalta parasta koko matkalla.

Katja sai halaukset ja muistoja myös Erkin sanoittaman serenadin ”Neito kaunein Suomen maan” muodossa.

Kalle-Pekka korotettiin baskiksi, baskerilla tietysti.

Viimeinen päivä kului matkustaessa ja Suomeen päästiin torstaina aamuyöstä.

Kyösti Sormunen

PS. Suvannon Markku selvitti tupsukaislan nimen, kun paikalliset eivät tulokasta tunteneet, ainoastaan sitä inhosivat. ”Keskustelua herättänyt komea ruoho on Cortaderia selloana, Pampas Grass englanniksi. Se on kotoisin eteläisestä Etelä-Amerikasta”. M.O.T